

សព្វសុខា

រាត្រីស័ក្តិបានក្នុងទេវសាយលំបាក ។

បរិយាកាសក្នុងន្ទ្រៈសេសភូមិការបើញថា គឺតែក្នុងបុព្វ

ប្រយោល ។ បុគ្គលដែលល្បីល្បាញបានសេសក្នុងគ្រូត្រូវសំពត់សុភ័យ
លើ ទោសទេវតាអង្គ រៀនចាស់ខ្លះទៀតប្រើប្រាស់ក្នុង ។

សកម្មភាពនៃមនុស្សក្នុងន្ទ្រៈនេះ ក៏មានខុសពីគ្នា ។ អ្នកជំនាញ

ទាមកកុះករជារៀន ខ្លះឈ្នះឈើ ខ្លះឆ្នាំការបញ្ចូល ខ្លះជួបធ្វើអ្នកសា
ហារ ខ្លះជួបចាត់ចែងការរៀន ។ ខ្លះជំនាញខ្លះ ។ គេដេញគ្នាអ្នក
សំដែងសេចក្តីអារម្មណ៍ក្នុងស្នេហាស្នេហា ។

ព្រះសុរិយាខ្លះខ្ពស់មន្តិចទេវហិម ព្រះសង្ឃប្រាសាទនៃន្ទ្រមក

យូរលើស្តីមក គេក៏រាល់រាល់ដោយទេវក្នុងអារាមសេដ្ឋីគេទៅតាមខ្សែ
ច្រានប្រើឯងតាងទេវក្រាឡិទៅខ្ពស់ក្នុង ដល់ទៅស្ថានមួយដ៏ម៉ត់

ដល់អ្នកដេញទោមនស្ស ។ ស្នេហាស្នេហាស្នេហាស្នេហា ស្នេហាស្នេហា

ប្រែក ស្នេហាស្នេហាស្នេហាស្នេហាស្នេហា ស្នេហាស្នេហាស្នេហាស្នេហា

ស្នេហា ស្នេហាស្នេហាស្នេហាស្នេហា ។

គឺការចង់ឲ្យប្រាកដទោសស្នេហា ចិញ្ចាញច្រើន អង្គុយទៅ

ឬ ដើរច្រើន ក្រែងកាយសពទៅក្នុងកម្រិតតាមចិត្តនាងចង់នេះ
សោះ ។

កញ្ជាតិដល់ទឹកមន្តិដែលគេអាចប្រោសមនុស្សឱ្យរស់ពីភ័យ

នាខ ។ បើមានមន កញ្ជាតិឯងយកមកធ្វើឱ្យតុកតុរាងស្រដៀងដោយទឹកមន្ត

នោះ ឱ្យរយៈពេលយ៉ាងដាក់ស្នេហាឱ្យ ។ បើបានដូចនោះមន ម៉្លោះក្នុង

វាសប្បាយយ៉ាងណាទេ ។ ក្រសួងសោះ ។

កញ្ជាតិដល់សង្គារបោកមនុស្ស ដែលចេញពីបទៅក្នុងដួងទៅ

ការបរិយទេ ។ ការបញ្ចេញចាស់គេថា មនុស្សស្លាប់ក្លាយ ក្រលីមន

នាងដូចទេ ក្រលីមននេះទៅលើស្ថិត ។ នោះ ពេលយប់ដកលើ

ស្នេហា ពេលស្រែងលើលោកយើងនេះ ។ ក្នុងស្នេហាមួយអាចឱ្យទៅ

ក្រលីមននេះទៅសាយសុខនៅស្នេហាស្នេហា ឬ ទៅសាយទុក្ខនាស្នេហានា

ឬ ទៅកើតឱ្យគេស្នេហាស្នេហាស្នេហាស្នេហា ។

ស្រីគេមានសេចក្តីរាងយ៉ាងក្រលីមនក្នុងចិត្ត ។ ខាងចោល

ស្រីទៅឱ្យគេថា ឬមួយមនុស្សស្លាប់ទៅស្នេហាស្នេហា ។ បើស្នេហា

នេះ គួរតែយកផ្តុំនេះ នោះម៉ាមនក្នុង ក្រលីមន ឬស្នេហាស្នេហា

ជាមួយដេញ ។ នេះគួរមកបញ្ជូនទៅចោលសោះ ក្នុងស្នេហាស្នេហា

នេះនាងមុខនាង ។

ប្រសិនបើមានស្រីមន គឺសេចក្តីសំរេចចិត្តស្នេហា ហើយ

បើមានអាចលាគ្នាបានម៉្លោះទាំងស្រុងលាមនុស្សក្នុងច្រកច្រក ច្រើនប្រៀប

ចិញ្ចាញ ស្រៀងសាហា ទាន់ក្លាយ ទោអារ ខ្លើយ មុនដូចលោក

ទឹកផ្អែកកាយពីរកំណត់ហ្នៅក៏ក្រែកទោង ។

ទោលោវាថ្ងៃមេបន្តិច ក្នុងមេល្អសរសើរលោកសិលសក្ខិយ

ដើរពីថ្មដុំបាតចំនួនដ៏ ដូចក្រឹត្យាមឈូសមនុស្សធាត្រក រួចទ្រៀ

យ័ក ។ ទៅទំទោលើកនិរនល ។ អត្តិសាបនេះឡើងចោលអង្គ

ធ្វើកាត់កន្លែងឡើង ។ ។ ក្លើងនេះខនទេ កែដូចនេះចក្ខុវាល

ទៅ ។

ដីកាសយកនមើលសព្វក្របខ្មែរដល់ កងកិកម្មចក្ខុវិស័យ

ឡើងទោលើអាកាស ដោយកុំលែងក្នុងក្រោយឡើយ ។

យុវតិចផ្សំតយំហើយ ទោងផ្លែស្វាច័សំឡាញ់លេង

កុំទាន់យើមកសោះ ។

ក្លើងនេះកាន់កន្លែងឡើង ទោងទើបលោកអំណូលកាន់កន្លែង

ឡើងដែរ ។ អល្យាណណាភិក្ខុកនាង ដែលតម្រូវដូចអល្យាណ

ដែរ ។ ស្រីដូនលោកមកបានក្រែងប៉ាច្បាចនេះទេ ។ ចាប់ពីពេលទេ

ទៅ ទោងដល់ហេតុយើមុនលោកទៀតហើយ ។

ទឹកផ្អែកដែលខ្លះក៏ស្ទុះចំរាល់បានពីរកំណត់ទៀតចេញមកក្រៅ

ទីចុងក្រោយបង្អស់ ។

នាហ្មាក់យើប្រព្រលឹងធម្មកនាង ឡើងតិចឈូសទេកោមផ្សែ

ក្លើង ។ រួចមានពួកអច្ចុរាជមាឌធំ ។ អរ ។ មកនែកកនាងទៅ ។ អត្តិសេដ្ឋ

រិលសក្ខិយបានដែលមាឌលំដាប់ ព្រះបង្គំស្រឡាញ់ក្រោយ ។

ទោងទេញក្នុងចិត្តថា ឥតកនាងក៏ក្រែងទៅទៀត បានធ្វើកា

ផ្លូវជាតិខ្មែរ បានស្រែកបំបាក់ដូចខ្មែរមេទៀត រួចទាត់ល្បាប់ទៅវិញជា

ផ្លូវ ជាវិទ្យាសាស្ត្រជាតិទៀតយ៉ាងក្រៃប្រាកដ ។

អនុស្សាវរីយ៍និមួយ ។ រឿងនិមួយ ។ ដែលសុសឡើងក្នុងមនោគតិ

លេងទោងទើបស្ទុះសំដៅក្នុងផ្លូវដែលមកទង្គិច ទង់ចំណុចខ្សោយនៃ

ចិត្តរបស់ទោង ។

ក្លើងនេះ ទោងមើលក្លើង ទោងស្តាប់សូរសាច់ដែលផ្ទុះ ទោងគាំ

ណាល់កែអនុស្សាវរីយ៍នៃជីវិតធម្មកនាងចេះកែមាឌមកហ្នៅហែលទុក្ខ។ គ្នា ។

រឿងនិមួយ ។ ដែលទោងនឹកឃើញសុទ្ធសឹងជារឿងដែលខាញ់ទឹកចិត្តឡ

ទោងទង្គិចតំប៉ុញ្ឆោះ ។

ខ ។ ជីវិតមនុស្សគិតទៅអស្ចារ្យមែន កើតមកមានប្រុស

ស្រី ក្មេង ចាស់ មានស្លាប់ មានកើត មានឈឺ មានជរា ។

រីឯសន្តានចិត្តិយ៍ក៏ប្លែកដែរ ។ ចិត្តកូនចំពោះធម្មកម្លាយមានជម្រៅ

មួយថែមទៅ ។ ចិត្តប្តីចំពោះប្រពន្ធមានម្លប់មួយថែមទៅ ។ ចិត្តកូសឡា

ស្រឡាញ់គ្នាមានមាឌកំបាំងដែលដក់ជាចិត្ត ។ ជិតត្រូវទាំងអស់នេះប្រ

ទាត់ប្រទេសគ្នាយ៉ាងក្រៃអនេក ។

នៅពីលើចំណងដែលដក់កាត់គ្នាស្លុតស្លាញ់នេះមានទង់ពីរ គឺទង់មុត្ត

និង ទង់សុខ ។ ទង់ទាំងពីរនេះរលុបរលាយនៅពេលដែលមួយដួចគ្នាក្នុង

ប្រហូរអនុស្ស ឬ សត្វ ក៏សេចក្តីស្លាប់ ។

ឧទ្ទានុកថ

មានន្ទបំផាយសេះយ៉ាងល្បឿនកណ្តាលនឹងពិតឆ្ពោះទៅកាន់គម
ដ្ឋានព្រះភម្ភីក ។

ទុក្ខដែលរតីមកស៊ីមណោភារពលសីលសក្ខាហាននោញប្រើទី
អ្នកកុំចេះចប់កុំចេះហើយ ។ មណោភារកម្មយនេះ ធ្វើឱ្យអ្នកអាណា
អាស្រ័យដល់វិធានភ្នែកដែលចាកស្ថានទៅដង ឱ្យអ្នកអាណិតដល់នាង
ជាតិយោសំណប់ដែលរស់នៅទោះដង ។

ទុក្ខទាំងពីរប្រភេទសឹងមានទម្ងន់ស្មើគ្នា ។
អ្នកអាណិតរលសក្ខាហានដោយបុគ្គលនេះស្តាប់ទៅមាតិកា
យឺតយឺតស្រស់ច្រើម ដូចក្នុងព្រះពុទ្ធដែលចូលព្រះនិព្វាន ។

អ្នកអាណិតនាងទេវីដោយស្រីស្រីភ្នែកនាយបានបង្ហូរទឹកភ្នែកស្រោក
ទឹកភ្នែកនេះហាក់ទៅរស់ម្នាក់ក្នុងដងវិញ្ញាណរបស់អ្នក ។

សេះចាប់លស្តីរុករានមួយយ៉ាងល្បឿន កាត់ព្រៃ និង វាល បីដូ
ព្រៃព្រៃប្រហុបសព្វះនារាយណ៍ ។ គេឮសូរតែសូរតែឃើញ និង មែកឃើញ
ចាត់ចាតា ។

មិនយូរប៉ុន្មានមានន្ទមើលឃើញកំពង់ផាសនៈបីកាន់ខ្លួន ។ អ្នកចា
ត់យកម្រែកទៅមាត់ខ្លា ។ អ្នកឃើញស្រីវិញ្ញាណកាយយ៉ាងស្នាហាម

ពុះអ្នកជិះសេះដ៏ចំណាននេះបានទៅដល់បន្ទាយហើយ ក៏លោក

ចុះពីលើខ្នងសេះដោយរូសរាន់បន្ទាន់ទឹក ។

សេនាម្នាក់ស្តីប៉ុះមកគោរពជាលើកទីពីរ ។ មានន្ទស្គាល់ក្នុងទី

ដង្ហឹមនាងសេនាបល្ល័ង្ក ក៏មានវាចាខ្សឹបវាចា :

- បងកោប បងអងមានដឹងរឿងអ្វីប្លែកក្នុងចុះខ្ញុំទេ ?

គឺជាមនុស្សម្នាក់រូបតូច ខ្ពង់ខ្ពស់បាក់ដាតិរ ។ មនុស្សនេះធ្វើយ

ដោយនឹងខ្លួនវិញទា :

- បានទេ ! អត់មានរឿងអ្វីទេ ! តែមុននេះបន្តិចមានឃើញទាហាន

ម្នាក់ជិះសេះមកដល់ទីនេះ រួចចូលទៅក្នុងបន្ទប់ឥតកម្រស្រីលោកគ្រូ ។ ខ្ញុំ

ឃើញសេះ និងអ្នកជិះសេះនោះបែកចេញសង្វាបខ្លួន ។ ប្រហែលជានា

ការអ្វីប្លែកមកពីព្រៃហើយមើលទៅ ។

- ឥតកុំខ្ញុំនាំប្រទេ ?

- ទៅហើយ ។

- ចុះបងកោបដឹងមានពុទ្ធសម្រាមកាត់និយាយអ្វីទេ ?

- ទេ ! អត់ទេ !

- តែនឹកឮរួចមក កាត់សម្រាមហើយឮទេ ?

- ទេ ! ម៉េចក៏លោកគ្រូស្មានដូច្នោះ ?

- ការម្ចាស់ខ្លួន !

- ការអ្វី ?

មានន្ទមះស្មារតាយកោបមួយច្រូង សើច ធ្វើយដោយមេត្រីភាព

វិញថា :

- ចាំថ្ងៃក្រោយខ្ញុំនិយាយប្រាប់ ។ ឥឡូវយោគសះខ្ញុំទៅទុកចុះ រលើបស្សីនេះមុខបាន ។ គ្រឿងលំអទាំងពួងមានវែកវែងជាដើមសឹងធ្វើពី
នាយកោបមិនអស់ចិត្ត ចាប់ផ្តើមសេះបណ្តើរ សូមបណ្តើរទៅក្រែកកំនឹង មានយ៉ាងរុងរឿង ។

ថា :
- ការធំ ឬ ការតូច ? ការចិត្ត ឬ ការនគរ ? ការសប្បាយ
សរសើរនៅលើតុដំបូង ។

ការចម្រៀង ?
- ការចិត្ត តែឥឡូវនេះខ្ញុំប្រញាប់ណាស់ ប្រញាប់ទៅជួបនឹងឥឡូវ
របស់ខ្ញុំ ។

- បានជាខ្ញុំចង់ដឹង ពីព្រោះខ្ញុំចេះតែប្រាប់ស្រីកំលាំងក្រើត។
- ឆ្លាត !

- លើមាត់រឿងអ្វី សូមលោកគ្រូអាណិតប្រាប់ខ្ញុំឱ្យដាច់ដងកាំ
- យល់ព្រម

មានន្តិតស្តុះឡើងក្នុងលើកដំបូង : ។ នាយកោបក៏ដកដៃ
យកទៅទុក ។ មានន្តរដ្ឋឃើងមម្រួនចូលទៅក្នុងបន្ទប់ព្រះកម្ពុត ។

គឺជាបន្ទប់មួយធំ ជញ្ជាំងលាបពណ៌បៃតងខ្ចីស្រស់ ។ ទៅជញ្ជាំង
និមួយមានព្រះរាជតំនូរចាស់ៗ គួរដោយវែងស្បែកយ៉ាងចំណាស់

សម័យព្រះនាយនោះ ។
នៅលើតួរាត្រីក្រាលល្អឆ្លើតនាយរំលេចដោយបូកាកសត្រូវផ្សេង

ទិវ្យក្រាលកាលល្អវែងក្រាលបដោយពណ៌ស ល្បឿង ក្រហម បីដូចគ្នា
ដូចជាតម្រៃនា ។

ក្រៅពីនោះ ចក្ខុយើងចាប់ផ្តើមស្តាប់សូរដល់កុំ ទូ កែវកង ដែល
រៀបចំយ៉ាងប្រហែក ។ តែទាំងអស់សុទ្ធសឹងតែលាងដុសខាត់ស្អាតរលោង

នៅទីនោះក្នុងបន្ទប់ដ៏ស្តុកស្តម្ភនេះ ព្រះកម្ពុតកំពុងធ្វើការ អង្គុយ
គឺនាមនុស្សម្នាក់អាយុប្រមាណ ៨០ឆ្នាំ មានមនី តែស្រព្វនៃ សត្វ

នៅពីក្រោយខ្នង ស្ថិតស្ថិរនេះ គេសង្កេតឃើញការរៀបចំបែប
ជាដើម ។

មានន្តរដ្ឋដំបោះជំហានវែង ។ ចូលទៅរកព្រះកម្ពុតជាប់គ្នា ។ ព្រះ
កម្ពុតសួរដឹងមានន្តស្តាប់ដាក់ថា ជាសួរជើងតូចរបស់ខ្លួន តែព្រះកម្ពុត

មានន្តមកដល់ លុះឆ្លងរន្ធជាមុខព្រះកម្ពុតដោយគោរព ។
មួយសន្ទុះក្រោយមក ព្រះកម្ពុតដាក់ស្នាបបាក់កាចុះ ចិត្តមុខមម្រួន

មានន្តឃើញផ្សែងហុយទ្រូលោមឡើងទៅលើ ។ ម្នាក់ប្រុងស្នាតិ
ព្រះកម្ពុតសំឡែកនឹងកន្ទុយភ្នែកមើលទៅមានន្ត ខាំឆ្មើញរួចនៅ

ព្រះកម្ពុតសំឡែកនឹងកន្ទុយភ្នែកមើលទៅមានន្ត ខាំឆ្មើញរួចនៅ

ព្រះកម្ពុតសំឡែកនឹងកន្ទុយភ្នែកមើលទៅមានន្ត ខាំឆ្មើញរួចនៅ

ព្រះកម្ពុតសំឡែកនឹងកន្ទុយភ្នែកមើលទៅមានន្ត ខាំឆ្មើញរួចនៅ

ព្រះកម្ពុតសំឡែកនឹងកន្ទុយភ្នែកមើលទៅមានន្ត ខាំឆ្មើញរួចនៅ

ព្រះកម្ពុតសំឡែកនឹងកន្ទុយភ្នែកមើលទៅមានន្ត ខាំឆ្មើញរួចនៅ

— អញ្ជាញរបស់ប្រាសាទ... ក្នុងប្រទេសប្រាសាទ ៣៣
សូរាយទេ ...

ស្រៀម ។

មានភ្នាក់គេឆ្លងស្នាក់ស្រុកស្នើ ក៏ព័រោកប្រតិយាដ៏ប្លែករបស់លោក
ពុកស្រុក ។ អ្នកនឹកថ្ងៃថា ប្រហែលជាលោកដឹងរឿងរ៉ាវទាំងអស់របស់
អ្នកដោយមេរោងរំលឹម គឺគឺរឿងក្នុងដំបាប់ស្រឡាញ់ទាំងទើបចូល
មកលេបអាហារពិតប្រាកដណាស់ប្រតិស្នាត៍ទេ ។

តំណក់ប្រើសហការសព្វថ្ងៃខ្លួនអ្នក តែប្រើមេច្នាភ្នំភ្នំថា
បើសព្វអ្នកដទៃនឹងរៀននេះ អ្នកនឹងហ៊ានចេញមុខនិយាយប្រាប់
ដាច់ខាត ។

នាទីដ៏តឹងរ៉ឹងនេះក៏ចេះតែហូរទៅ មានភ្នាក់តែចប់ដើម្បីទៀត។
ពេលក៏គេរត់ចំណុចផ្សេងៗ ដើម្បីឱ្យចានដឹងដាច់ពីគោលបំណងនៃ
ការពារហេតុអ្នកមកនេះ ។ នឹងយករឿងនោះទៅអភិធម្មយាយដោះ
សាយម្រាបលោកតែម្តងទៅដាក់កាត្រូសប្រហែលមួយយ៉ាងដ៏ ។ នឹងដោះ
ឱ្យទុកអ្នកបង្ហូររៀនមុន ទុកអ្នកប៉ុន្តែសោះ ។ មិនតែប៉ុណ្ណោះ
លោកប្រតិយាមរស់ប្រាកដ បង្កើតប្រយោគាសត៍វែងដល់មានន័យជា
ឱ្យដៃក្រៃពេក ។

មានន្ទ លូតហោត ដើម្បីរកកូនកម្រងមកប្រតិបត្តិ ស្រាប់តែ
បង្កប្រាមដ៏អ្នកប៉ះទេរលើសំបុត្រដ៏កាកោះ ។ រន្ធនៃសេចក្តីវិភាយមួយ
មកដល់ចិត្តឱ្យចាកផុតអំពី វណ្ណៈចង្អៀតចង្អល់ ដែលអ្នកជួបប្រទះមក
នេះ ។ មាណសត្រូវចូលចិត្តដ៏កាន់នោះជូនព្រះម្តងដោយគោរព ។

ព្រះកម្ពុជយតសំបុត្រនោះចោះទៅលើក្តី រួចសូរដោយសង្កត់
១៥

សំឡេងយ៉ាងដូចៗ ថា :

- ដងទើបមកពីណា ?

មានន្ទបុកពោះភ័យ ។ ទឹកថា អីយ៉ា ! កេរ្តិ៍ដទេអើ ! ភ័យខ្លាច

ទើបច្បាស់ជិតវា អ្នកទើបយំឮថា ព្រូតែគ្រឿងទោតចង់មានក្រៀង

- លោកឥតបារម្ភអ្វី ហោរខ្ញុំទង្វើយប់ ?

ព្រះកម្ពុតស្បែកមានន្ទនឹងកន្ទុយវែកដាច់ខ្លួន ។

- ហើយចូលមែនឥតបារម្ភ ?

មានន្ទចាំដេចគោរពទ្រូតនឹងពាក្យនេះ ។ អ្នកបើកស្រែកធំ ចង្កូរអារម្មណ៍

ច្រើនស្នាយ ។ កម្ពុតច្រើនច្រើនស្នាយបញ្ចប់ភ័យ ។ បុរសនឹងថា អ្នកនេះអ្នក

ជាជាទីអស្រូវយប់យំ ។ អ្នកប្រើដៃច្រើន រួចស្រីយាយដាយចំអកថា

- បើលោកនូវកម្រិតមែននាឡកុំខ្ញុំ ភ័យដាច់ខ្លាចហើយ ?

ព្រះកម្ពុតស្ទុះព្រះក្រឡាខ្លាំងក្រហាយថា :

អញហៅឯងមកសួរដង មិនមែនហៅឯងមកសួរអញទេ

ក្រៅពីស្រីយាយពាក្យអញសួរ ។ អញសួរដងថា តើដងទៅណា ចាត់ក្រ

ជំលួចកុះ ?

មានន្ទសើច :

- ការផ្លាស់ខ្លួនរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំពុំអាចប្រាប់លោកឥតបុកបានទេ ។ ខ្ញុំមិន

នេះភ័យក្រហមៈជាទាហាន ពីព្រោះដីកាការកោះហៅតាមភ័យខ្លាចទាហាន

បើសិនជាមានការផ្លាស់ខ្លួន ប្រាកដជាកុំមានដីកាផ្ទះទេ ។ បើដឹងថា

ខ្ញុំអាចធ្វើយប់យំហៅលោកឥតបុកបាន តែអំពីភ័យខ្លាចទាហានប៉ុណ្ណោះ

ដោយសូមទោសលោកឥតបុកខ្ញុំមិនធ្វើអំពីការផ្លាស់ខ្លួនជានិច្ចខាត ។

ព្រះកម្ពុតពេលមាត់ តែងតែក្បាល ។

ឃើញដូច្នោះ មានន្ទបានដកដួងចិត្តខ្លួន ។

ព្រះកម្ពុតប្រាប់ឡើងវិញស្រីយាយ រួចដោយឆ្ងាយចង្អុលសំឡេងថា :

- ឯងបំបញ្ជាក់ការផ្លាស់ខ្លួនរបស់ដងស្រែចរបៀបឬទេ ?

មានន្ទនឹកថា បញ្ហានាងមេរោគរោចនាមដដែលក្នុងពេលដែលអ្នក

ស្មានបានចូលម្នីតទៅហើយ ។ បញ្ហានេះព្រមព្រៀងផ្លាស់ប្តូរចោល

ស្រី ។ យប់នេះយំហើយថា :

- ការផ្លាស់ខ្លួនបញ្ចប់បានមានអ្នកណាបំបញ្ជាឱ្យបានចប់នោះទេ ។ តែ

លោកឥតបុកសូមព្រមថា ការផ្លាស់ខ្លួននាការក្រចកចាច់ដែលគេអាចទុក

ក្រោយយប់ត្រូវបាន ។ ឯការដែលតំហើយសំខាន់នោះ គឺ ការរកស៊ី ។

ព្រះកម្ពុត ដើរចុះដើរឡើងស្ទាបមែននូវអតិប្បាយ ។ ពុំអតិប្បាយ

ចប់ហោតអីដឹងទៅជិត ទាញយកសំបុត្រមួយមកបុកឱ្យមានន្ទ ។ អ៊ី

វាលក្រិតក្រហាយឡើងសាច់ខ្លួន ដោយពុំដឹងសេចក្តីសំបុត្រនោះហៅដងណា

សោះ ។ អ្នកមិនមែនសំបុត្រចេតដាក់ទៅក្នុងហោរយ៉ាងស្រួល ។

ឃើញដូច្នោះ ព្រះកម្ពុតបែរមកមើលមុខមានន្ទស្ទុះមកចាប់ស្នាបុត្រា រួច

គោលទៅឡើងវិញ ។ ថា :

- កុំចង់ឆោមមើលសំបុត្រនេះឥឡូវ ។

មានន្ទបុកសំបុត្រមកពីហោរាវិញ សម្លឹងមើលមុខឥតដោយ

ប្រុងប្រយ័ត្នក្រែងស្រែចឥតបុកប្រាប់ខ្លួននោះ ក្នុងក្រចកវិញ ទាំង

វាចាអ្នកស្រែងយល់អ្វីឡើយ ។

មានន័យដាក់ស្រែចុះទៅលើសំបុត្រ រួចនិយាយយ៉ាងហោសថា :

- លោកឧត្តមឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី ?

ព្រះកម្ពុកញ្ជើម :

- មិនមែនឧត្តមឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រីទេ គឺឧត្តម ។

- ខ្ញុំបាទ ស្នើសុំមួយអាទិត្យទៀតបានឬទេ ?

ព្រះកម្ពុកបើកស្រែកថា តបវិញថា :

- ឯងមកទេ គឺមកក្នុងឋានៈជាអាហារ ទាហានគ្មានប្រកែកទេ

- ខ្ញុំសុំផលប្លែកស្រែក ពីព្រោះ . . .

- គ្មានពីព្រោះទេ ។ គោងឯងដឹងឱ្យច្បាស់ថា សព្វថ្ងៃឧត្តមស្រែ

ប្រាប់កូនលើសបុរេកម្មិកាប្រើប្រាស់ស្ម័គ្រ ។ ឧត្តមមិនចង់ឱ្យកូនលើស

នេះទេសោះ ។ ឧត្តមចង់ឱ្យកូនបានសប្បាយរាល់ពេលសោះ ។ កូ

នងទាំងមួយកាយ ទាំងចិញ្ចា ទាំងចិត្តវាបានបានធ្វើឱ្យឧត្តមលើស

ចប់អ្នក ក៏ប៉ុន្តែទេវពលនេះ ប្រទេសមនោសញ្ចេតនា ។ ចំនួនមួយនៃអ

ហើយ កងទ័ពក្រីក្រវាយចូលមកកាន់អាណា ។ ឧត្តមល្បែងម៉ែភ្លោះមកក្រ

អយុស្សា (។ ជនជាតិ) កងទ័ពយើងបានចេញកសិយ៉ាងម៉ឺងម៉ាត់ តែចាញ់

ខ្លាំងជាងខ្លួន ។ ឧត្តមព្រោះជាព្រះចៅយើងបានឮរាយការណ៍យើង ឱ្យប្រមូលគ្នាជាជួរ

ទៅដទៃប្រយោជ ដើម្បីឱ្យយក្រុងអយុស្សាពីតយន្តរាយ ។ សរុបសេចក្តីឧត្តម

ត្រូវការឈាមយើងហើយ ។ ក្នុងការរំលោភយើងនៃកងទ័ពយើងទៅនេះគួរឱ្យក្រីក្ររាល់

ឧត្តមបាននិយាយស្តីអំពីសេចក្តីយល់ស្រឡាចចិត្ត ។ ឧត្តមលើសច្បាស់

ក្រែកមួយទេ ដែលអាចបំពេញការងារនេះបាន ។ ហេតុនេះចាំកូន

ប្រមូលទៅទាំងយប់នេះ ។

មានន័យដាក់ស្រែចុះ រួចនិយាយយ៉ាងហោសថា ។ ព្រះកម្ពុក

ស្រែកហោមមានន័យថា :

- មានន័យ មកនេះសិន ។ ហេតុម្តេចក៏ឯងមានចិត្តមុខស្លូតម៉ែ ?

ឯងមិនចង់ទៅទេឬម៉ែ ? គោងប្រាប់មកឱ្យដាច់ ។ អញទុកចិត្តលើឯង . . .

- ខ្ញុំមានប្រកែកកម្មិ ។ ដូចលោកឧត្តមស្រែកស្រាប់ហើយ ខ្ញុំចូល

ខ្ញុំប្រុងខ្លួនធ្វើនេះជំហែកពេក ។

- បើដូច្នោះទៅចុះ ។ ទៅឱ្យសុខសប្បាយ ។

- សូមលោកឧត្តមឱ្យបានសុខសប្បាយ ។

មានន័យយ៉ាងស្រឡាចចិត្តទៅក្រៅ ។

សូមទឹកស្រាចំរែកទៀតក្នុងកណ្តាលភ្នំ ។ សូមស្តាប់ទាញកាត់

រាយទៅលើទងដោះដូងរបស់បុរសយើង ។

មិនយូរប៉ុន្មាន ពលហើមកដល់ពេលណាខ្លាំងកាន់កាប់ ប្រដាប់

ដោយគ្រឿងក្រញូស្នា លើកងផ្លូវ ។ គេស្តាប់មាត់មានន័យដែលបញ្ជា

គេស្តាប់មាត់ទាយករបស់គេក្បួនច្រើនទាហានឱ្យ

ប្រយោជ គេស្តាប់មាត់ទាយករបស់គេក្បួនច្រើនទាហានឱ្យ

ប្រយោជ គេស្តាប់មាត់ទាយករបស់គេក្បួនច្រើនទាហានឱ្យ

ប្រយោជ គេស្តាប់មាត់ទាយករបស់គេក្បួនច្រើនទាហានឱ្យ

ប្រយោជ គេស្តាប់មាត់ទាយករបស់គេក្បួនច្រើនទាហានឱ្យ

ប្រយោជ គេស្តាប់មាត់ទាយករបស់គេក្បួនច្រើនទាហានឱ្យ

ប្រយោជ គេស្តាប់មាត់ទាយករបស់គេក្បួនច្រើនទាហានឱ្យ

តម្រៀបត្រៀបត្រាជាដួរក្រាស់មិរដេសាស ឃើញតែចុងខ្នង និងលំដៃ
ចម្រះច្រូងច្រាត ។

ទាងទីពេល៖ ត្រីព្រៀមស្រែកតាមសណ្តាប់ធ្នាប់ ។

មានន្ទដំរាប់កងទាហានបែកចេញសំបោមក្នុងពេលនោះដូចជា
ក្រាម្យតឃើញឧតុកម្ពុតដែលឈរនៅមុខទ្វារ ទ័តមុខឲ្យច្រើនពេញទីក្នុង
ពិធីព្រៀមតម្រៀបចេញដំណើរនេះ ។ ទេសិតបិតាបនៈ អ្នកឃើញការ
ច្នៃច្រុសអ្នក ។

មានភាពនឹកឃើញទាងទេស្រីស្រីក្នុង ក្នុងផ្នែកអ្នកក្រាមទៅទ្រូង
ពេលជីវិតថ្មីនោះ អ្នកខ្នាតក្រាត់ត្រង់ទៅហើយ ។ ប្តីត្រីតាមពេលមើលអ្នក
បម្រើដែលត្រូវទៅក្រែងជួបអ្នកណាដែលអ្នកធ្វើក្សទៅសល់ ទាងដង
ក្នុងឃើញសោះ ។

ប៉ុន្តែសុំទៅខ្សែដាក់ព្រៃច្រើននាយកោបនា ៖

- ដងទោហាកាមប្តីទេវឲ្យចុះមកជួបនឹងអញមួយភ្លែត ។
- ៣១ ។
- កាមាមកដល់ ។ មានន្ទចាប់ស្តីកាមារោលពាក្យថា ៖
- កាមាប្តីនិងជាប្តីទេស្រីសល់ដទៃមួយទេ ?
- កាមាដំរូវនិកន្ទស្រីដោយក្នុងគំរឿងអ្វី ទេឆ្លើយទៅប្រាប់ឃើញ
- ៣១ ខ្ញុំជាប្តីនយម្ពីតរបស់បង ។
- ឈាមដែលហូរក្នុងសរសៃប្តីន ជួចឈាមដែលហូរក្នុងសរសៃ
បងទេ ?

- ៣០ មនុស្ស ។

- ប្អូនស្រឡាញ់បងទេ

- មិនចាំបាច់សួរទេ ! ខ្ញុំសព្វថ្ងៃមានជីវិតមួយនឹងបង ?

- មានន្ទូលឃើញយ៉ាងណាមួយ រួចប្អូនក៏ចូលនូវទោសទៅឲ្យគេថា :

- បងពេញចិត្តនឹងភារកិច្ចឆ្លើយនេះណាស់ ។ ប្អូន តើបង

ប្រគល់របស់អ្វីមួយឱ្យប្អូនជួយបំបាច់វាឱ្យបងផងបានទេ ?

- មានអីបង របស់អី ? ប្រាប់មក ! មិនអីទេ ខ្ញុំរក្សាទុកជូនបង

ឱ្យខូចទេ ។ បើខូចក្រែងតែខ្ញុំស្លាប់ ។

- ក្នុងករណីនេះ បងមានរបស់មួយយ៉ាងថ្លៃថ្នូរ ដែលបងស្រឡាត្រានតែសែនរួច ឥឡូវមានតែស្លាប់ទៅ.....

ខ្ញុំអំណាស់ ស្រឡាញ់នឹងប្អូន ក្រែងបងយាយ ស្រឡាញ់នឹងស្រឡាញ់ស្នេហា ។

- ក្មេងនោះជាអ្វីបង ទោសណា ?

- ឥឡូវបងទៅច្បាំង ។ បងកុំទុកប្អូនអ្នកណាណា ក្រៅពីប្អូនបងទេ

បងសូមផ្ញើត្រឡប់នេះទុកនឹងប្អូនសិន ឲ្យប្រែប្រួលត្រឡប់មកក្នុងច្បាំងវិញ

នឹងយកវិញ ។

- មិនអីទេបង ! ប្អូនរក្សាទុកជូនបងប្រោសជួនមាយាព្រះអាទិត្យ

ព្រះចន្ទផ្លូវប្រោះដង ។

- តើទោះអីបងសួរ ។

- អ្វីបងសួរ ?

- អី ! តើក្រែងមានសួរ ហើយមនុស្សស្រីថែមទៀត !

- យី ! មនុស្សស្រីនោះទោសណា ?

- ទោសណា ? ទេ បង ។ បងសូមប្រាប់ជ្រើសប្អូនឱ្យអស់ទៅចុះ ។

ក៏យ៉ាងម៉េចនេះ បងបានរៀបការហើយ ។

- ទេ ! ការនឹងអ្នកណា ?

- ការនឹងនាងទៅ កូនស្រីសែនស្នាហាន ។

- យី ! អីបងការហើយ ?

កុំឱ្យប្អូនដល់ឱ្យសោះ នាងទៅ និង បងស្រឡាញ់គ្នាយូរណាស់

មកហើយ ។ ឥឡូវបងសែនស្នាហាននាងទៅស្រេច ។ តែអ្នកណាស់

- អី រឺសសស្នាហានស្នាហានហើយ ?

- ប្រាកដជូនមាយាព្រះអាទិត្យ និង ព្រះចន្ទផ្លូវប្រោះដង ។ នាងកុំក្រោ

ម្នាក់បង ហើយឱ្យដោះទៀតនាងឱ្យមិនផង ។

- អូ ! អីនាងមានមន្តផង ?

- ក៏ទេហើយ ។ ការប្អូន ។

- ៣១ ។

- ការដែលប្អូនត្រឡប់ គឺ :

១- ជួយទុកដាក់ឥឡូវក្នុងស្រែលប្រល

២- ជួយការពារនាងទៅ កុំឱ្យសត្រូវមើលងាយ

៣- ជួយផ្តល់ម្ហូបអាហារ អង្ករស្រូវ សម្លៀកបំពាក់ លុយពាក្យដល់

នាង ។ តើប្អូនអាចទទួលបានវាទាំងនេះបានទេ ?

យ៉ាងក្លាកក្លាយដូចម្តេច ។ ទើបយើងយល់សព្វសក្តិ ។

- មើលសុខសប្បាយជាទេ ?

- ចាហើយ កាមាតូលទៅលិកស្រីដែលចេញក្រោយក្រោក ។

- សុខ ទ្តង ទុក្ខមានជាធម្មតា ។

- បុរសមួយរូបដែលកាសយ៉ាងខែងចេញមើលស្រស់ ។

- ខ្ញុំមកនេះមានការបន្តិច ។

- ការអី ?

- ខ្ញុំសូមជម្រាបថា បងមាននូវស្នាដៃហើយ ។

- យី ! អីបងមាននូវស្នាដៃ ?

- នារីយីខ្ញុំកឡូល បងកាប្បទៅទៀតថា :

- អី បងមាននូវស្នាដៃ ! ឧបង ! ប្តីនូវខ្លួនស្នាដៃបងហើយ ។

- កាមាសេច នារីស្ទើរទន់ដង្កំ អង្គុយចុះអញ្ចីក្តី ។

- ទេ ! អ្នកមិនក្រស្នាដៃទេ ។ ដូចអ្នកជ្រាបស្រាវជ្រាវហើយ ។ ប

មាននូវនូវស្នាដៃ ខ្ញុំខ្ញុំជួយបីបាច់ឲ្យអ្នក ។ ក្នុងកាលនេះដល់ដំបៅ

គឺមាននូវស្នាដៃបាច់ហើយ ។ គាត់ស្នាដៃក្រែកគាត់ជាមនុស្សកាល

យោរយោ ចិត្តប្បស្សាណាស់ កាប់សម្លាប់មនុស្សរាវជ្រាវយោគនាគី ដ

ផ្ទះសម្បែងគេ ដែលជាមនុស្សស្លូតត្រង់ បង្ការសព្វគ្រោះក្នុងប្រពន្ធកូន

ល្អចូលគេដងក្នុងក្រែក ។ ឆ្លុះនេះខ្ញុំសូមបង្កើត សុំមន្តិយាយនឹងអ្នក

អស់ទៅចុះ គឺខ្ញុំសូមស្នាដៃអ្នកជាតិយ៉ាងស្រស់ស្រាយ ដើម្បីក្រោស

រឿងទៅ ។ តើអ្នកមានរបាយយ៉ាងណា ?

- ទេ ។ សូមទោសលោកចុះ ខ្ញុំជាស្រីមែនយាយហើយ ។

- អ្នក ។ ស្នាដៃឲ្យបាន ! ខ្ញុំក៏បានធ្វើបាបអ្នកទេ គឺខ្ញុំបម្រុងយកអ្នក

ធ្វើជាប្រពន្ធក្នុង ។ របស់ខ្ញុំ ក្រោះទា កាលពីបងមាននូវស្នាដៃ ខ្ញុំក៏

ដែលមានកក្កដូដូច្នោះដែរ តែបើអង្គរបងមាននូវស្នាដៃបាច់ដល់អ្នកទេ

ហើយ គប្បីកាប្បស្រីរបស់ខ្ញុំបានសម្រេចដែរ ។ អ្នកទេទើបធ្វើអ្វី ទេ

ឡូសត្រូវមើលងាយទេ ។

- ខ្ញុំមិនជិតគ្រប់ខែទេហើយ ។

- មិនអីទេ កូនបងមាននូវស្នាដៃខ្ញុំដែរ ។ ខ្ញុំគាត់ចាំបាច់ក្រោក

នេះឲ្យដូចកូនខ្ញុំបង្កើត ។

- ខ្ញុំក៏អាចទុក្ខព្រួយនឹងខ្ញុំខ្លាំងណាស់ ។

- កាលណាអ្នកជ្រាបការនឹងខ្ញុំទៅទុក្ខនេះនឹងទោសទោងហើយ ។

- ខ្ញុំជាស្រីមែនយាយទេហើយ ។

- រឿងនេះខ្ញុំគ្មានប្រកាន់អ្វីទេ ។ ខ្ញុំដឹងថា អ្នកមេម៉ាយហើយ

- ម្តេចលោកមិនគិតទៅក្របការនឹងគេទៀតទេ ?

- ក្នុងពេលនេះ ខ្ញុំបានសិទ្ធិយ៉ាងជាខ្លាចក្នុងចិត្តថា ខ្ញុំស្រឡាញ់

គេអ្នកមួយទេ ។ ហេតុនេះ ខ្ញុំសូមបង្កើតនឹងអ្នកតែមួយ ។

- សូមលោកស្រីស្រឡាញ់ខ្ញុំ ខ្ញុំជាមនុស្សអត់ពូណាស់

- វាសនាមនុស្សមើលមិនឃើញទេ ។ តែទោះអត់ពូយ៉ាងណាក៏ខ្ញុំ

សុខចិត្តបាត់ទោរទោរគ្រោះងាយដែរ ។

- ខ្ញុំមិនចង់បានប្តីទៀតទេ ។ អាណិតខ្ញុំទៅ ។

ទាំងលំនះកាយា ដូចគេសំពះព្រះពុទ្ធមួយអង្គ ។ បុរសខ្មោច
 អាណិតនាង តែភ្នំជាគ្រឹះក្នុងលំនះព្រះដើមទ្រូងអ្នក ។ អ្នកសុំដោះ
 ចាប់ចុងដៃនាង ។ ស្រីស្រៀសចេញយ៉ាងប្រញាប់ ។

- លូមលោកកុំពាល់ខ្ញុំ ។

- អ្នក ។ អ្នកមិនឱ្យខ្ញុំកាលណាបាន បើខ្ញុំស្រឡាញ់អ្នកដល់ម៉្លោះ
 នារីក្រោកម្រើងគេចទៅម្ខាង ។ កាយាដេញតាម ។ នាងលើក្តារ ។

ស្រែកអង្វរថា :

- លោក ។ អាណិតខ្ញុំ អាណិតខ្ញុំទៅ

កាយាយត្រឡប់ខ្លួន ជាក់មុខជ្រប់ ខាំគ្រុញ ផ្អែកឡើងក្រហម
 និយាយម្នាក់ឯង :

- ឯងស្រឡាញ់អស់ប៉ុណ្ណឹងហើយ ។ ឧ ! ខ្ញុំមិនទុកទុកទេ
 នេះទុក ។ ព្រោះស្រីត្រឡប់ ។ ឯងបានអង្វរតែយ៉ាងគោរព គេមិនស្តាប់
 ខ្ញុំ ។

នាហើយ បុរសសុំរត់ទៅចាប់កាយានាង ចាប់ចេញនាងយំ
 ខ្លាំង ។

នារីប្រឹងប្រែងទៀតយ៉ាងណា ក៏មិនទុកចិត្តក្តាប់ដៃយកក្តាប់ណា
 ទេ ។

ផ្អែកដែលនាងយំ អ្នកមើលឃើញតែកញ្ជុំឡើង ។

- អ្នក ! ខ្ញុំពិតជាស្រឡាញ់អ្នកមែន

- ទេ ។

- ខ្ញុំសុំចិត្តអ្នក . . .

18 . . . 18 . . . 18 . . .

- ខ្ញុំសូមមេរោសុំនាងឯងអ្នក

18 . . . 18 . . . កុំធ្វើដូច្នោះ !

កាយានិយ៉ាងខ្លាំង ក៏ប្រាសនាងមួយចំហៀងដៃទៅមុខ ដួលខ្មោច

។

នាងលើក្តារដៃចម្រើង កាយាសុំទៅទៀតចាប់កាយាដូចចាប់យ៉ាង

ខ្លាំងនឹងម្រាមដៃ ។

- ម៉េចមិនស្រឡាញ់អញទេ ?

- ខ្ញុំសូមលោកអត់ទោសចុះ

- យី ! មិនទេអញសម្លាប់ចោលអញទៅ

- លោកអើយ ! អាណិតខ្ញុំទៅ

ផ្អែកកាយាហាក់ដូចផ្តុំ ។ ក្រែងឯង ។ ដៃដែលចាប់នាងហាក់ដូច

កាយាម្នាក់រូបទេរលើក្តារប្រែស រួចក្រោកឡើងយកដៃចេញហើយដើរ

ចេញទៅ ។

កាប់ដួលទោលនោះ នាងភ្នំមកតស៊ូវារិញ បើប្រាសទេរដៃអ្នកដួល

លើក្តារ ក៏ស្ទុះទៅលើចានដេរឡើង ។

- យី ! លោកអើយធ្វើតាម ធ្វើតម្កត់ខ្ញុំ ។

នាងភ្នំយំស្រែក ។

ហេតុអ្វីស្លាប់អញទេ ?

- ឧ ! ពុំទស្សន៍ម្យ៉ាងម្យ៉ាងម្ល៉ាង ម្តាយស្លាប់ជាមួយភូមិក្រុងហើយ
លោកអើយ ! កូនខ្ញុំស្លាប់ហើយ ។

- ឡូកាស្លាប់ទៅ ស្លាប់ឲ្យអស់ទោបាទទោសមមុខ ។

- លោក ។ អីក៏មានចិត្តអាក្រក់ម៉្លះ ?

- បើ ! ចាំអញសរុកត្រង់ ?

កាមាទាត់យាយក្នុងមួយជើងពីរ ។ ទាំងក្នុងផ្តាច់មុខ ។ ប្រើចាស់
បីដួងស្ទុះមកវិញចាប់ទោងទើបដាច់នឹងដើមម្រូង ។ កាមាដើរទន្ត្រីជើង
ម្តង ។ ទោបាត់ទៅ ។

ទាំងក្នុងសបនាទៅដើរស្រែកហៅ :

- កូន ។ កូនមាសម្តាយ ។

យូរបង្អួចក្រោយមក ទោងទើបដើរត្រឡប់មកដល់ផ្ទះ ។ ស្រីទាំងពីរ
យំទោយំមកដាក់គ្នា ។

ពីរនាក់ទាំងពីរស្តីតទៅលើគំនរម្តងជានាម ។

យូរ ។ កាមាមកម្តងនិយាយកាស្រីដល់ ។ ថែចង់ដល់ ។ ធ្វើ
ទាល់ដល់ ។ ក្នុងនាយប់លេ ។

លោកក្រោយមក កាមាចេញទៅទាញទៅឲ្យទោទោចំណា ឆ្ងាយ

ដំកត់មួយខ្លួន ។ នាងទៅក៏ទៅទាញកូនទៅទាញមកក្រោមចម្ងាយប្រមាណ

ប្រាំគីឡូម៉ែត្រពីគំនរម្តងជានាម ។ កល្យាណាងមកទៅទាញកូនមក

ទាំងពីរ ប្រាណ ។

១) ត្រូវឃ្លាទាំងទើបរោះ ។ ទាំងភ្នំភ្នំភ្នំយប់ភ្នំដាស់គេដង

ជួយទាំងយប់ ។ យាយម៉ែទេក្នុងស្នូលម្នាក់រូបភាមកជួយផងដែរ

បុត្រីមួយក៏ប្រសូតឡើងក្នុងពេលនោះ ។ កូននោះមានរូបរាងលា

ពណ៌ល្អណាស់ប្រសព្វ ។ គួរជាទីស្នេហាប្រែកក ។

ទាំងទើបមុខបុត្រីទាំងយប់ដោយរីករាយ ។

ប៉ុន្មានថ្ងៃក្រោយមកទាំងទើបបានចេញពីភ្នំ ។

មានបងប្អូនជិតខាងជាច្រើន ខ្លះយកអង្កាមួយកញ្ជីម្នាក់មកចង

កូនថ្មី ខ្លះយកសំពត់ថ្មី ។ មកជូន ខ្លះបានត្រីសាច់មកជូន រួចទាំងទើប

ជូនអំណរអោយទេវតាវិញយ៉ាងអស់ពីដួងចិត្ត ។

X X X

ស្នាដៃ

ទាំងទើប និង ទាំងភ្នំបានបំបាត់រក្សាត្រូវស្រីយ៉ាងហ្មត់ចត់ ។ ទាំង

ទាំងពីបានដាក់ឈ្មោះកុមារីថា បទុម ។

រាល់ថ្ងៃ ទាំងទើបប្រកាសោបទានបទុមដល់ទេវតានិងដើមទ្រូង ។

គិតកុំឲ្យប្រក្រតីក្រោះនេះយំមួយវាសបានឡើយ ។ ទាំងទើបពេកវេកវេកប្រក្រ

ឡក្រងលក់ស្តប់ស្តាប់រាល់ថ្ងៃ ដោយបានចំពៅស្រីឲ្យបានផ្អែកផ្អល់ជានិច្ច ។

ទាំងទើបចោលអង្កាលកូន ក្រែងមានសព្វស្រមោចសង្ការ ។ ទាំងទើប

ស្រីជាបុត្រី ។

ពីតែទាំងទើបកុមារី រួមចូលគ្នាជាគូមួយដែល មេញគ្នាយ៉ាង

ត្រចាញ់អស្ចារ្យ ។ បុត្រីនេះជារូបល្អដាច់សំគីតា ។ ក្នុងរូបដ៏តូចច្រឡឹងនេះ

ទើបហាក់យើងដឹកទាំងបន្តសង្ការទៅមុខទៀត ។

បុត្រីនេះហើយ ជាថ្មីទឹកមួយដែលសាយទុក បំបាត់សេចក្តីក្រោយ

របស់ទាំង រួចផ្ទុំឲ្យរស់រវើកទៅ ។ កុមារីចេះញញឹមយ៉ាងស្រស់បើម

ប្រើហើយ ។ កែចេះធ្វើយន្ត ចន្ទី ។ នឹងទាំងដែលជាហេតុកែតម្រូវ

ទាំងស្រឡាយថែមទៀត ។

ឱ ! សេចក្តីស្នេហារបស់ទេវតាចំពោះបុត្រី គ្មានត្រូវក្នុងទារលោក